

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/1671/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125324127
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125324127.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Hlavné Mesto Slovenskej republiky Bratislava so sídlom Primaciálne námestie 429/1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, proti povinnému: MK Engineering s.r.o. so sídlom Červeňova 21, 811 03 Bratislava, IČO: 36 814 202, o vymoženie pohľadávky vo výške 156 Eur, vedenej pod sp. zn. 58EX 259/25 u súdneho exekútora: JUDr. Rastislav Horský so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Jakubovo námestie 15, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1671/2025 zo dňa 14.07.2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1671/2025 zo dňa 14.07.2025 **z a m i e t a .**

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1671/2025 zo dňa 14.07.2025 **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.06.2025 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 156 Eur s príslušenstvom, a to na základe rozkazu o uložení pokuty za správny delikt č. k. 0/22/027448-36/46/192995 zo dňa 24.8.2022, vykonateľného dňa 12.10.2022 a rozkazu o uložení pokuty za správny delikt č. k. 0/24/174014-36/98/192995 zo dňa 17.6.2024, vykonateľného dňa 10.8.2024, ktoré vydal oprávnený. Poverením zo dňa 10.6.2025 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Rastislav Horský so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 58EX 259/25.

2. Povinný v predmetnej veci podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý návrh odôvodnil tým, že plnenie z exekučného titulu č. k. 0/22/027448-36/46/192995 zo dňa 24.8.2022, vykonateľného dňa 12.10.2022, je premlčané. Ohľadom peňažného plnenia z titulu rozkazu č.k 2/24/174014 – 36/98/192995 zo dňa 17.06.2024 je nárok neopodstatnený, nakoľko parkové na uvedenom mieste a v danom čase bolo uhradené, o čom predložil listinný dôkaz.

3. Uznesením sp. zn. 22Ek/1671/2025 zo dňa 14.07.2025 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že na výkon rozhodnutí, ktoré boli vydané podľa Zákona o cestnej premávke, aplikuje ustanovenie § 71 ods. 3 Správneho poriadku, ktoré má povahu všeobecného predpisu a uplatní sa vtedy, ak Zákon o cestnej premávke výkon rozhodnutia neupravuje inak, čo platí v tomto prípade. V citovanom ustanovení § 71 ods. 3 Správneho poriadku je stanovená na exekúciu rozhodnutia o priestupku prekluzívna lehota 3 roky. Povinný v návrhu uviedol nesprávne označenie (premlčanie) a zároveň nesprávnu dĺžku prekluzívnej lehoty, pričom pravdepodobne mylne vychádzal z citovaného ustanovenia § 139 ods. 2 Zákona o cestnej premávke, kde je stanovená dvojročná prekluzívna lehota, avšak ide o lehotu na uloženie pokuty v základnom konaní, ktorú správny orgán (oprávnený) dodržal, v tomto prípade ide o odlišnú, trojročnú

lehotu stanovenú na výkon rozhodnutia (podanie návrhu na vykonanie exekúcie), ktorá je upravená vo všeobecnom ustanovení § 71 ods. 3 Správneho poriadku.

Súd skúmal plynutie prekluzívnej lehoty z úradnej povinnosti už v štádiu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a zistil, že výkon exekučného titulu č. k. 0/22/027448-36/46/192995 zo dňa 24.8.2022, vykonateľného dňa 12.10.2022, ktorým bola povinnému uložená pokuta vo výške 78,- Eur, bolo možné podľa § 141 Zákona o Cestnej premávke v spojení s § 71 ods. 3 Správneho poriadku realizovať do troch rokov po uplynutí lehoty určenej pre splnenie uloženej povinnosti, najneskôr do troch rokov od vykonateľnosti exekučného titulu (12.10.2022), t. j. najneskôr dňa 12.10.2025, z uvedeného je zrejmé, že prekluzívna lehota doposiaľ neuplynula.

Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. V ďalšej časti návrhu povinný tvrdil, že parkovné z exekučného titulu č. k. 0/24/174014-36/98/192995 zo dňa 17.6.2024, vykonateľného dňa 10.8.2024 uhradil a ako dôkaz predložil kópiu parkovacieho lístka zo dňa 13.6.2024, pričom uvedený dôkaz sa datuje z obdobia pred vydaním exekučného titulu. Súd má za to, že uvedené tvrdenie spolu s dôkazom mal povinný uplatniť ako obranu v základnom správnom konaní. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinný neunesol v danom prípade dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil žiadne dôkazy, ktoré vznikli v období po vydaní exekučného titulu do momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré by podopreli jeho tvrdenia. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku (viď bod 21 tohto uznesenia).

Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia č. k. 0/24/174014-36/98/192995 zo dňa 17.6.2024 podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu. Povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

K žiadosti povinného o doručovanie písomností prostredníctvom Slovenskej pošty s doručením do vlastných rúk z dôvodu, že firma nemá aktivovanú elektronickú schránku súd uviedol že v zmysle zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governemente, ktorý upravuje elektronický výkon verejnej moci, zavádzajú exekučný súd na doručovanie všetkých rozhodnutí ako úradných elektronických dokumentov, pokiaľ adresát má aktivovanú elektronickú schránku, zároveň exekučný súd prijíma návrhy na vykonanie exekúcie len v elektronickej podobe. Súd z údajov registra zistil, že povinný ako právnická osoba má podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governemente povinne aktivovanú elektronickú dátovú schránku za účelom doručovania úradných dokumentov, a tomu zodpovedá povinnosť orgánov verejnej moci vrátane súdu doručovať písomnosti výhradne do tejto elektronickej schránky ako aj povinnosť adresáta (povinného) schránku kontrolovať a aktívne preberať úradné písomnosti do nej doručované, za čo nesie subjektívnu zodpovednosť. Povinný súdu neprekázal objektívny technický problém s aktiváciou elektronickej dátovej schránky, z tohto dôvodu bude súd podľa zákona doručovať toto rozhodnutie elektronicke.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že oprávnený, Hlavné mesto SR Bratislava, vo svojom stanovisku zo dňa 24.06.2025 zásadným spôsobom nespochybnil predložený listinný dôkaz o zaplatení parkovania. Držiteľ vozidla nespáchal žiadny dopravný priestupok a Hlavné mesto SR Bratislava nemalo právo začínať akékoľvek konanie. Obvinenie bez potvrdených relevantných

dôkazov nesie všetky znaky podvodného konania úmyselného alebo z nebanlivosti, čo musia posúdiť orgány činné v trestnom konaní a určiť vinníka nezákonného postupu. Na základe vyššie uvedených skutočností nezastavením exekučného konania Hlavné mesto SR Bratislava získa na základe rozhodnutia Okresného súdu neoprávnený majetkový prospech v rozpore so zákonom, ktorý bude potrebné preskúmať orgánom prokuratúry. Pri doručovaní do elektronickej schránky musel byť odosielateľ informovaný, že schránka nie je aktivovaná, písomnosti sme neobdržali a odosielateľ ani nemôže mať potvrdenie o doručení. Nevyužívanie elektronickej schránky nie je zákonom sankcionované a na oplátku zákon negarantuje náhradu škody spôsobenú zneužitím osobných údajov. Povinný nepozná Zákon SR, že podnikajúca spoločnosť má povinnosť byť pripojená na internet.

5. Oprávnený sa k podanej sťažnosti písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že oprávnený dôvody uvedené v exekučnom titule neskúmal, nakoľko sú právoplatné a nemenné. Z dôvodu vykonateľných rozhodnutí bol MK Engineering povinný pokutu zaplatiť a preto z neho nevyplývajú pre oprávneného neoprávnené prospechy. Povinný mal v čase doručovania exekučných titulov aktivovanú elektronickej schránku na doručovanie, do ktorej mu boli písomnosti doručené. Povinnosť zasielať poštu do elektronickej schránky oprávnenému vyplýva zo zákona NS SR 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol správne, keď návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Napriek zneniu § 202 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného prezentovanú v sťažnosti, súd nad rámec dodáva:

15. Povinný v podanej sťažnosti napáda doručenie exekučných titulov a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka pokiaľ ide o vymáhanie nároku oprávneného v rozsahu exekučného titulu a to rozkazu o uložení pokuty za správny delikt číslo konania 0/24/174014-36/98/19299. Súd viazaný dôvodmi a rozsahom podanej sťažnosti preto k veci udáva:

16. Exekučným titulom č. 02/24/174014-36/98/192995 zo dňa 17.06.2024 bola povinnému ako držiteľovi motorového vozidla EČV: A. značky MERCEDES BENZ uložená Hlavným Mestom Slovenskej republiky Bratislava pokuta vo výške 78 eur z dôvodu, že dňa 13.06.2024 v čase o 09:09 hod porušil povinnosť zabezpečiť aby pri prevádzkovaní motorového vozidla boli dodržiavané pravidlá cestnej premávky podľa § 25 ods. 1 písm. o) zákona o cestnej premávke a to zákaz zastavenia a státia na platenom parkovisku, ak vozidlo nemá zaplatený poplatok za parkovanie. Povinným predložený dôkaz o úhrade parkovného dňa 13.06.2024 v čase o 09:09:03 do 09:32 hod nie je dokladom spôsobilým privediť zastavenie exekučného konania.

17. Ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne konštatoval, akékoľvek hmotnoprávne námietky mal povinný namietať v základnom konaní a nie až v konaní exekučnom (vykonávacom). Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, (resp. spochybňovať nárok oprávneného z exekučného titulu) pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia vydaného v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti preto musí každý titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcu povinnosť na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je tak obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinná hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť, ani opätovne preverovať.

18. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídateľnosťou. Je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a podobne. Povinný bol v základnom konaní pasívny, keď po doručení exekučného titulu nepodal v čas odpor podľa § 139d ods. 2 zákona o premávke do 15 dní odo dňa jeho doručenia správne orgánu, ktorý predmetný exekučný titul vydal.

19. Povinný v podanej sťažnosti okrem iného uviedol, že „pri doručovaní do elektronickej schránky musel byť odosielateľ informovaný, že schránka nie je aktivovaná, písomnosti neobdržali a odosielať

ani nemôže mať potvrdenie o doručení.“ Uvedenú formuláciu súd podľa obsahu posúdil ako namietané doručenie exekučných titulov.

20. Súd v tejto súvislosti uvádza, že povinný môže voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie podať v zákonnej lehote sťažnosť, v tomto prípade však môže uvádzať nové skutočnosti a dôkazy len, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. V prípade podania sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka platí koncentrácia námietok, teda súd prihliadne len na skutočnosti, ku ktorým došlo po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka. Exekučný súd aj so zreteľom na § 61k Exekučného poriadku ako aj so zreteľom na § 245 CSP nemôže prihliadnuť na dôkazy a tvrdenia, ktoré mohol účastník exekúcie namietat a použiť už pri podaní návrhu na zastavenie exekúcie.

21. Súd opätovne pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodeniu. Súd po preskúmaní sťažnosti povinného dospel k záveru, že povinný v sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a ani po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka o návrhu na zastavenie konania, práve naopak, z tvrdení povinného je zrejmé, že všetko sú to skutočnosti trvajúce už po dlhší čas, ktoré skutočnosti mohol a mal uplatniť už v podanom návrhu na zastavenie exekúcie.

22. Napriek vyššie uvedenému, nakoľko je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný zisťovať, či je exekučný titul vykonateľný, a to aj v prípade, že je opatrený doložkou vykonateľnosti, pokiaľ je jeho správnosť účastníkom konania spochybnená, súd vykonal dopty na oprávneného za účelom zaslania doručeníek o prevzatí exekučných titulov zo strany povinného. V danom prípade mal súd preukázané, že exekučný titul – rozkaz o uložení pokuty za správny delikt č.k. 0/22/027448-36/46/192995 zo dňa 24.08.2022 bol povinnému doručený dňa 10.09.2022 a exekučný titul – rozkaz o uložení pokuty za správny delikt č.k. 0/24/174014-36/98/192995 zo dňa 17.06.2024 dňa 10.07.2024.

23. Súd ďalej rovnako ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ má účastník konania aktivovanú elektronickú schránku (ktorú skutočnosť povinný nijakým spôsobom nevyvrátil) orgán verejnej moci, je povinný v zmysle § 17 ods. 1 zákona o e-Governmente uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona (až na výnimky tam uvedené nevzťahujúce sa na tento prípad). V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV ÚS 430/2018 zo dňa 01.08.2018, v ktorom súd vyslovil, že „systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenie (aj s prípadnými notifikáciami o doručení napr. na e-mail subjektu) je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e-Governmente a súvisiacich predpisov povinný dbať o jej bezproblémový chod.“ Je povinnosťou právnickej osoby, ktorá má zákonom zavedenú povinnosť mať aktivovanú elektronickú schránku konať zodpovedne a s odbornou starostlivosťou a preberať orgánmi verejnej moci doručované zásielky.

24. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1671/2025 zo dňa 14.07.2025 ako nedôvodnú zamietol.

25. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

28. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by súd priznal oprávnenému, ako

úspešnému účastníkovi. Nakoľko si však oprávnený žiadne trovy v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. V tejto súvislosti súd udáva, že Exekučný poriadok neukladá ex offo povinnosť rozhodovať o trovách konania v prípadoch, kedy rozhoduje o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Okrem iného platí, že exekučný súd nemá vo svojom postavení zákonnú povinnosť rozhodovať o takom procesnom nároku, ktorý v zásade nebol účastníkmi konania riadne a včas uplatnený. Nakoľko si teda oprávnený nárok na náhradu trov v súvislosti s vyjadrením k podanej sťažnosti povinného neuplatnil, súd mu ho nepriznal. Exekučný poriadok neukladá účastníkovi povinnosť uplatniť si trovy konania, ide o fakultatívnu možnosť, či si nárok na náhradu trov konania od protistrany uplatní alebo nie. Pokiaľ platí základná zásada, že si každý z účastníkov hradí trovy konania sám (podľa ustanovenia § 199b Exekučného poriadku), potom prípadný nárok na ich náhradu od protistrany je možnosťou a nie povinnosťou účastníka konania a zákon takúto povinnosť ukladať nemôže.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).